

LA TOS

Entra un home gran a una farmàcia,
i arriba molt cansat de caminar,
al dependent no va fer-li cap gràcia,
de primer va de fer-lo descansar.

Després li parlà amb una veu discreta,
dient-li que per ordre de un governant,
que tenia de posar-se la careta,
perquè el virus no s'anés escampant.

Aquell home li digué que hi anava,
perquè de molts dies tenia molta tos,
que abans tenien pastilles li semblava,
que feien un efecte miraculós.

El dependent que era un vailet jove,
pel que sembla potser un xic tal·lós,
va donar-li al bon home, el pobre,
un xarop que ja tenia en un pot gros.

Al arribar l'amo de la farmàcia,
va preguntar-li al jove dependent,
i al dir que li va dar, fou la desgràcia,
doncs que n'era un laxant del més potent.

Va córrer el vailet darrera l'home,
i al preguntar si encaratenia tos,
va contestar-li bo i abraçat a un arbre,
que no s'atrevia per por de quedar fos.

Ja ho veieu, una recepta equivocada,
els maldecaps que pot portar a la gent,
i fixem-nos be qui ens la despatxada,
que prou mals tenim al moment present.

ESTEVE PERICH SALA Cardedeu, 28 de maig de 2020